

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
ČETRTEK
1994
3. MAREC
Letnik XLIX
Štev. 9 (2744)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Zveza koroških partizanov

vabi na svoj

redni občni zbor,

ki bo v soboto, 5. marca 1994, ob 9.30
v restavraciji „Volkskeller“
v Celovcu, Bahnhofstrasse 44

Vabljeni vsi člani, znanci in prijatelji organizacije!

Ministrica za ženske Dohnalova na Koroškem

Prejšnji teden je na povabilo socialdemokratskih žena obiskala Celovec tudi avstrijska ministrica za ženske vprašanja Johanna Dohnal. Kljub zelo natrpanemu programu je posvetila skoraj dve uri srečanju s slovenskimi ženami. Predsednica Zveze slovenskih žena Milena Gröblacher jo je pozdravila pri Joklnu, po-

tem pa je sledila zelo zanimiva in sproščena razprava o problemih, ki težijo ženske povsod po Avstriji, seveda pa tudi o tistih, s katerimi se bomo predvsem kot pripadnice narodne skupnosti.

Izkazalo se je, da precej dobro pozna naš položaj in obljubila nam je svojo podporo.

Zeleni za novo kulturo sožitja

S sloganom „Za novo kulturo sožitja“ želijo Zeleni pridobiti glasove tistih slovensko govorečih in dvojezičnih na dvojezičnem področju Koroške, ki se zavzemajo za skupnost in ki so proti etnični polarizaciji in konfrontaciji. „Koroška je dvojezična, to je vedno bila in bo ostala dvojezična,“ tako formulira stališče Zelenih parlamentarka Terezija Stoisic.

„Gre nam predvsem za skupnost, v kateri ni konfliktov med nemško in slovensko govorečimi, gre nam za novo kulturo sožitja. Manjšinski program Zelenih je s tem jasna odpoved vsem tistim, ki se zavzemajo za oddeljevanje, izločanje in etnično polarizacijo, vseeno, pri kateri stranki so.“

Kot edina od relevantnih skupin, (razen EL) ki kandidirajo na volitvah v deželni zbor 13. marca, uporabljajo Zeleni dvojezičen reklamni material na dvojezičnem ozemlju. „To je vprašanje spoštovanja do ljudi, če jih nagovorimo v njihovih jezikih ali če se enega od obeh deželnih jezikov enostavno zamolči,“ je izjavila prva kandidatka Zelenih na Koroškem Karin Prucha.

Po trdih pogajanjih zelena luč za pristop Avstrije k EU

Niti najboljši režiser si zadeve ne bi mogel bolj dramatično namisliti. Po domala nešteti urah pogajanj in čakanja, ko so nekateri že res mislili, da bo Avstrija, podobno kot Norveška, zapustila pogajalsko mizo, je v torek zvečer uspel pozitiven zaključek. Dunaj in Bruselj sta se zmenila za okvirne pogoje, pod katerimi bo Avstrija postala članica Evropske unije.

Kot že rečeno, dramatika je bila velika. Iz četverice držav, ki naj bi postale članice, to so Avstrija, Finska, Norveška in

Švedska, je v torek dokončno nastala trojica, Norveška in EU sta pogajanja zaradi ribolova prekinili za en teden. Švedska in Finska sta že do popoldneva pogajanja zaključili pozitivno, pri Avstriji pa se je zapletlo predvsem zaradi tranzitne pogodbe. Francozi in Grki so najbolj stopili na zavoro in jasno je, da bi brez odločnega posega Nemčije ne prišlo do zaključka, to je do dogovora med Avstrijo in EU. V kolikor bo ta zaključek dejansko pozitiven za našo državo in za njeno prebivalstvo, bo po-

kazala prihodnost.

Za vstop v EU je Dunaj žrtvoval tranzitno pogodbo. Dejstvo je, da bo tranzitna pogodba, ki naj bi prvotno veljala dvanajst let, neokrnjeno veljala le šest let, potem pa bosta obe strani preverili, v koliko je bilo možno znižati količino izpušnih plinov. Vsekakor bo potem ministrski svet unije s kvalificirano večino odločil o nadaljni usodi tranzitne pogodbe.

V Avstriji je pozitiven zaključek pogajanj izzval različne reakcije. Liberalni forum ga je

pozdravil, zelena Madelaine Petrovič je ostro obsodila odklon od tranzitne pogodbe, svobodnjaki so izjavili, da je Avstrija stoje kapitulirala, kancler Vranitzky in vice Bussek pa sta bila zelo olajšana, da je le uspel preboj pri pogajanjih v Bruslju.

Na Tirolskem pa so iniciative proti tranzitu že napovedale razne protestne akcije, med drugim totalno blokado vseh tranzitnih cest skozi Tirolsko.

Preden pa bo pristop veljaven, mora Avstrija razpisati še referendum.

Poziv

Slovensko mladinsko gledališče iz Ljubljane gostuje še do danes naprej do nedelje 6. marca vsak dan ob 20. uri v občinskem centru v Šentrupertu (bivši Volkskino) s Strindbergovo Gospodično Julijo. Pozivamo vsa slovenska kulturna društva, da nagovorijo interesente, znanke in prijatelje in jim priporočajo ogled te gledališke predstave z izjemno dobrim odzivom in odločnimi kritikami v medijih. Gospodična Julija gostuje v Celovcu na povabilo celovskega mestnega gledališča. Zato pozivamo predvsem slovenska kulturna društva in gledališke skupine, da ne zamudite te priložnosti in s svojim obiskom podprete namen celovskega mestnega gledališča, da bo tudi v bodoče sprejelo slovenske gledališke predstave v svoje programe.

Slovenska prosvetna zveza

Rusi točkujejo v Bosni

Razvoj zadnjih dni v bosanskem vprašanju je zelo dramatičen, in to tako z vojaškega kot še posebej z diplomatsko-političnega vidika. Začetek tega tedna sta dve letali NATO nad bihaško regijo na severozahodu Bosne sestrelili štiri letala tipa jastreb, ko so pravkar končala bombardiranje na Bugojnem. Po vsej verjetnosti so to bila srbska letala. Istočasno pa so hrvaška letala tipa Mig obstreljevala v bližini neke bosanske municijske tovarne. Lahko torej izhajamo iz tega, da je to bila koncentrirana hrvaško-srbska akcija proti Muslimanom, čeprav so si po posegu natovskih letal skušali Hrvati oprati roke v nedolžnosti in so vso krivdo zvalili na Srbe.

Hrvaško-muslimansko premirje in sarajevsko premirje kolikor toliko držita, zato pa so hudi boji za muslimanske enklave Maglaj in tudi Goražde.

Tuzli se predvsem po posredovanju Rusije vremena jasni. Predsednik bosanskih Srbov Radovan Karadžić je namreč v Moskvi po razgovorih z ruskim zunanjim ministrom Kozirjevom privolil v odprtje tuzlanskega letališča, preko katerega bojo sedaj dovažali v obkoljeno mesto živila in zdravila.

Lahko rečemo, da bi brez ruske diplomatske ofenzive v Bosni teh premikov ne bilo. To velja za sarajevsko rešitev, to velja tudi v določeni meri za hrvaško-muslimanske pogovore in predvsem za tuzlansko pot. Sedaj tudi ZDA in Velika Britanija priznavata ruske zasluge, ker so očitno v Londonu in Washingtonu spoznali, da kupi tehnološko vrhunškega orožja še zdaleč ne nadomeščajo poznavanje lokalnih okoliščin. Srbi se za ultimat Nata v bistvu niso kaj dosti zmenili.

Mestno gledališče v Celovcu,
Mladinsko gledališče iz Ljubljane,
Slovenska prosvetna zveza

vabijo na predstavo

Gospodična Julija
(August Strindberg)

Režija: Edvard Miler

še danes, v četrtek, 3. marca, ob 20. uri;
v petek, 4. marca, ob 20. uri;
v soboto, 5. marca, ob 20. uri in
v nedeljo, 6. marca, ob 15. uri!

Vse predstave bodo v občinskem centru v
Šentrupertu v Celovcu (nekdanji Volkskino).

Ne zamudite izrednega gledališkega dogodka!

KOMENTAR

Pred kakšnim letom sem kupovala nov pralni stroj. Ogledovala sem si razne modele, primerjala cene. Pogled mi je obstal na stroju, ki je bil čudovit, ampak jasno, zanj bi morala odšteti nekaj tisočakov več, kot sem nameravala. Medtem ko sem premišljala, če bi mogoče le kako šlo, mi je prodajalka vzpodbudno rekla:

»Pojdite domov in vprašajte moža, morda pa vam bo dovolil, da kupite dražji stroj!«

Obstala sem ko vkopana in trikrat lahko ugibate, kateri stroj sem kupila. Seveda dražjega. Bom pa ja sama vedela, koliko si lahko privoščimo!

Kakor je bila situacija smešna, banalna, in moja reakcija tudi (čeprav je stroj res dober in mi ni žal), sem se potem zamislila. Še vedno je samoumevno, da mož ženi »dovoli«,

Sonje Wakounig

v mnogih državah teh pravic, ki so nam samoumevne, (še) nimajo, in tudi pri nas je marsikaj le na papirju, v praksi pa se na delovnem mestu, v družbi le težko uveljavljajo.

Ženske se po vsem svetu čutimo povezane, ko začutimo krivico, izrinjanje, ponižanja, za-

gospodinjstvo in družino za edino in najvažnejšo nalogo, zna biti to zelo lepo in lahko tudi popolnoma izpolni življenje. A ravno od teh žensk je največkrat čutiti odpor: emance. Kakšna psovka!

Ne vem, če se vse zavedajo, da je tudi njihov položaj posledica boja tistih žensk, ki so se bile pripravljene boriti tudi za ceno svojega življenja ali pa zaničevanja in preganjanja. Od Rose Luxemburg preko Alice Schwarzer in danes do Johanne Dohnal. Od žensk še danes čujemo poziv, naj bodo lepo doma in skrbijo izključno za družino. Tak primer je FPÖ-Trattnigova, ki pa je sama naredila kar lepo kariero v političnem življenju, konec koncev pa vendarle postala politična žrtev moških v lastni stranki.

Emance. Ko je to mišljeno prezirljivo, z obsodbo, da so to

8. marec – kaj nam pomeni?

pa naj gre za nakupe, manjše investicije, za izvedbo družinske aktivnosti žene, za stike v družbi, za, za, za ...

Začenja se seveda vse v zakonu, v partnerstvu. Biti partner pomeni biti enakopraven. In če je družina osnovna celica družbe, potem morajo biti odnosi med posameznimi člani na temeljih enakopravnosti in spoštovanja. To velja tako za moža in ženo kot tudi za otroke. Vsak član ima pravice, dolžnosti in odgovornosti.

Toda tudi medsebojni odnosi v družini temeljijo na splošnem priznavanju družbe, na pravnih zakonih. Bilo je potrebno stoletnega truda, da moški ni enostavno »glava družine«, katerega volji se morajo vsi drugi člani podrežati.

Bilo je potrebno stoletnega boja, da so si ženske pridobile n. pr. volilno pravico, da imajo pravico do izobrazbe, pravico do dela, pravico do enakega zaslužka za enako delo. Boj še vedno traja. Mnogo žena

to, ker smo ženske, patriarhalen odnos moških, ki si domišljajo, da je naš družbeni položaj njihova volja, po zaslugi njihove dobrotljivosti in njihove naprednosti.

Bilo je potrebno stoletnega boja pred in po Rosi Luxemburg. Ženske v raznih organizacijah se tudi danes borijo za enakopravnost. Ko gre za osnovna, fundamentalna vprašanja, smo si ženske edine ne samo v Avstriji, temveč na vsej zemeljski obli. Ženske, vseeno, katerega svetovnega nazora, prepričanja, vere. Najdemo se na istem imenovalcu: ne želimo nič več in nič manj kot moški, hočemo biti enakopraven del družbe.

V tej svoji borbi in trudu naletimo vedno znova na odpor, pa naj bo do posameznice ali pa kar kolektivno, ko gre za sklepanje novih zakonov, predpisov, ki bi izboljšali položaj žensk. Odpor prihaja dostikrat tudi od žensk. Če je katera izbrala (ali pa so ji bili izbrali)

prenapete ženske, ki ne vedo kaj početi s svojim prostim časom, ženske, ki sovražijo moške, iz kdove kakšnih vzrokov že.

In zato mi pomeni 8. marec simbol za ta stoletni boj, katerega vodimo še danes, ko gre za odstotke žensk v raznih gremijih (Quotenregelung), izobraževanju, socialno varnost, zagotovljena delovna mesta, zaščito nezakonskih mater, pravico do minimalne pokojnine ne glede na družinski status, za razbremenitev zaposlenih z odpiranjem vrtcev, popoldansko oskrbo otrok, za celodnevno šolo, za varnost na delovnem mestu, za nočno delo, za 35-urni delovni teden, za socialne projekte, za pospeševanje žensk na delovnem trgu, za pomoč pri izbiri poklica, za integracijo tujcev/tujk, za pokojninsko zavarovanje v življenjski skupnosti, za pravico do stanovanja, za prepoved brutalnosti v medijih, za reformo ločitvenega prava, in še mnogo mnogo drugega.

Tomaž Ogris: EL hoče glasove za etnično zbornico

Predsednik Delovne skupnosti »Avstrijske narodnosti v SPÖ« Tomaž Ogris poudarja, da si Enotna lista, ki kandidira pri volitvah v deželni zbor, nikakor ne more lastiti izključnega zastopstva za slovensko narodno skupnost. Interesi mnogih slovensko govorečih in dvojezičnih Korošcev se ne skladajo s političnimi ambicijami EL.

Majhna stranka, kakršna je EL, ni dovolj atraktivna celo za volilce iz narodne skupnosti. Celotni nizki procentni klavzuli bi imela le malo možnosti za uspeh. Sama stranka pričakuje komajda več kot 4000 glasov in s tem neuspeh pri volitvah, pravi Ogris.

Z dragim in potratnim volilnim bojem želi EL podpreti svojo zahtevo po »etnični zbornici«. Ta propaganda EL stane približno milijon šilingov. To si EL lahko privoščiti, saj dobi letno podporo 30 milijonov tolarjev, kot poročajo v slovenskem tisku. Na ta način so aktivnosti EL vodene od zunaj in jih tako štejemo kot vmešavanje v notranjekoroški volilni boj, kritizira Ogris.

Kandidatka iz narodne skupnosti, ki ima največ možnosti za uspeh, je Ana Blatnik na listi SPÖ. Vsaka podpora njej bi okrepila njen položaj kot govornica narodne skupnosti.

1/5 volilcev še neodločenih

Če držijo podatki, ki jih je zbrala mnenjsko povpraševalna agencija DIESS, potem je dva tedna pred volitvami na Koroškem domala 1/5 volilcev ali 18 odstotkov volilcev še neodločenih, kateri stranki naj bi dali svojo podporo. To teoretično pomeni, da posamezne stranke v preostalih dneh do volitev lahko še krepko povečajo svoj vpliv in s tem na dan volitev število svojih volilcev.

Po podatkih agencije bi Korošci sedaj tako volili: 32 % bi jih dalo svoj glas SPÖ, 25 % FPÖ, 18 % ÖVP, Liberalnemu forumu 3 % in Zeleni bi dobili 4 odstotke glasov. Če pa upoštevamo neodločene volilce, potem bi socialdemokrati prišli na 39 %, FP na 31 %, VP bi imela 21 %, Liberalni forum bi prišel na 4 % in Zeleni na 5 %. V primerjavi s podatki pred nekaj tedni se grafika ni bistveno spremenila, kažejo pa se lahke izgube socialdemokratov, okrepitev ljudske stranke in stagniranje svobodnjakov.

Kučan v Izraelu

Stiki med Slovenijo in Izraelom se stalno izboljšujejo. Te dni je predsednik Slovenije Milan Kučan uradno obiskal judovsko državo in se med drugim srečal s predsednikom Izraela, Ezerjem Weizmanom, predsednikom vlade Jickom Rabinom, zunanjim ministrom Peresom in je spregovoril na plenarnem zasedanju svetovnega gospodarskega foruma. Pred tem pomembnim plenarjem je Kučan prikazal pot Slovenije v samostojnost in poudaril, da države na sončni strani Alp ne gre metati v isti koš z vzhodnoevropskimi ali tako imenovanimi bivšimi komunističnimi državami. Slovenija da je že vselej bila geografsko, zgodovinsko in kulturno obrnjena na zahod, da je imela odprte meje tudi v času enovladja in da je tesno sodelovala z zahodnoevropskimi partnerji na vseh področjih. Slovenija pa nujno potrebuje pomoč bolj razvitih držav pri svojih reformah. Politični sogovorniki Izraela so ponudili pomoč.

Šele leta 1949, štiri leta torej po propadu nacionalnega socializma, so se nekdanji nacionalni socialisti in njihovi somišljeniki ponovno začeli na strankarski ravni organizirati, v kolikor niso že poprej našli zavetišča v velikih strankah, torej v ljudski stranki oz. socialistični stranki. Leta 1949 je Viktor Reimann, nemškonačionalni liberalec, ki se v nacističnem obdobju ni obremenil in zato zavezniškim silam ni bil sumljiv, prijavil pri notranjem ministrstvu svoj VdU (Verband der Unabhängigen), ki je služil organiziranju bivših in novih nacionalsocialistov. Tej ustanovitvi VdU je v precejšnji meri botrovalo takratno reakcionarno vodstvo socialistične stranke pod vodstvom Oskarja Helmerja, Karla Rennerja in Franza Olaha, ki so si od takega združenja pričakovali znatno oslabitev meščanske ljudske stranke in razcepitev meščanskega tabora v Avstriji na dve stranki. Poskus je spodletel: socialisti so morali ob prvih

V vizirju:

Svobodnjaška stranka Avstrije: „...Der Schoß ist fruchtbar noch ...“

volitvah po ustanovitvi VdU spoznati, da so na tabor zgubili več glasov kot pa ljudska stranka, ob prvem volilnem nastopu je VdU presegel KPA in dosegel približno 10 % glasov (KPA okoli 9 %). Leta 1955 se je VdU – po doseženi suverenosti države – preoblikoval v uradno stranko Freiheitliche Partei Österreichs. Do sedemdesetih let je ta stranka, ki jo je po odstopu Reimanna desetletja vodil in ji dejal pečat Friedrich Peter, bivši SS-ovec, dosegla okrog 10 – 15 % in je kot edina opozicijska stranka, po izpadu KPA iz parlamenta, živovarila nepomembno politično življenje; poiskuje ljudske stranke, da bi s svobodnjaki ustanovila koalicijsko vlado, je leta 1958

preprečil takratni avstrijski predsednik Adolph Schärf.

Šele po prvi volilni zmagi socialistov leta 1970 je postala svobodnjaška stranka merodajen notranjepolitičen faktor: ko ji je Bruno Kreisky obljubil nov volilni red za to, da podpira njegovo manjšinsko vlado. S to potezo je hotel ponovno – kakor že v poznih štiridesetih letih njegovi predhodniki – cepiti meščanski tabor ter oslabiti ljudsko stranko. To mu je tudi uspelo in je socialistom zagotovilo samovlado skozi skoraj dve desetletji – toda za kolikšno ceno?

Osebnostno je Kreisky bil verjetno prepričan, da se da ojačiti liberalni tabor v svobodnjaški

Dr. Franci Zwitter

stranki proti desničarskemu in nemškonačionalnemu, kar sta mu tudi zagotavljala takratna voditelja svobodnjakov Peter in Zeilinger ter še pozneje Frischenschlager in Steger, ki sta se po svojih močeh potrudila liberalizirati svobodnjaško stranko, vendar zaman: znameniti innsbruški svobodnjak partijski kongres, ki je določil Haiderja za naslednika Stegerja, je dokazal, da je svobodnjaška baza slej ko prej rjava, večrajšnja, desnoradikalna in nemškonačionalna. Peter-Stegerjev liberalistični intermezzo se je končal pogubno, od volilne reforme je končno profital Haiderjev populizem.

Kreiskyjeva na prvi pogled udarna taktična poteza, da bi

ojačil nov liberalno-meščanski tabor v avstrijski politiki, se je hudo maščevala.

Vedno znova postavljeno vprašanje, ali je Haider fašist ali ne, je popolnoma odveč: kot politični fñhrer nemškonačionalno usmerjene desničarske stranke, ki ima dokazano dobre politične stike s skrajno-desnimi političnimi osebnostmi v inozemstvu in v Avstriji, je – opremljen s parlamentarno politično močjo, ki mu po volilnih rezultatih ne pristojajo – nevaren za razvoj avstrijske demokracije in avstrijske samostojnosti.

Jörg Haider preti postati grobar avstrijske demokracije in samostojnosti, iz politične kratkovidnosti tudi genialnih avstrijskih socialističnih politikov, kot je to bil Kreisky, in iz oportunistične ter zgolj samoohranjajoče politične dejavnosti in aktivnosti današnje koalicijske vlade, ki nudi lovcu na podgane dan za dnem nove tarče za svoje mračnjaške cilje.

Kaj si pričakujete za ljudsko stranko od deželnozborskih volitev?

Konkretno en mandat in zase, da bom izvoljen v deželni zbor.

Na katerem mestu kandidirate?

V našem volilnem okrožju kandidiram na drugem mestu za Engelbertom Hoferjem iz Šentvida ob Glini.

Kakšne šanse imate za vstop v deželni zbor?

Šanse so 90 : 10. Sem zelo optimističen. Naša stranka ima v tem okrožju dva mandata in če ne zgubi, bi po pravem jaz moral priti noter.

Vi ste tudi predsednik stranke v velikovškem okraju. Ta okraj je zelo močno dvojezičen. Kaj si stranka pričakuje od Slovencev pri volitvah?

To je težko vprašanje, ker se dobro zavedam, da bo za Slovence sedaj težko. Po eni strani SPÖ forsira misel vključevanja v stranko, tam dela gospa Blatnik zase propagando, potem nastopa Andrej Wakounig oz. EL samostojno in je pričakovati, da bo

Avstriji. Dokler ga je osporavala samo EL, ga je bilo možno politično še nekako držati. Sedaj pa je vse več drugih, nemajhninskih volilnih struktur, ki ga osporavajo, na primer Zeleni in Liberalni forum. Bo ta zakon padel še v prihodnji mandatni dobi?

Ali bo že v prihodnji mandatni dobi padel, tega res ne vem. Na splošno lahko poudarjamo, da bo volilni red, če se bo spremenil, v korist manjšim strankam, torej tudi VP, ker v resnici smo tudi mi že postali majhna stranka.

Velikovski okraj sodi med gospodarsko najbolj izpostavljene regije dežele in države. Kake predstave imate za ta okraj oz. za izboljšanje položaja?

Mi poudarjamo, naj javnost podpira vse aktivnosti, ki prinašajo delovna mesta. Konkretno mislimo, naj v občinah ustanovijo obrtne cone. Vse bolj je namreč očitno, da imajo podjetja težave pri opravljanju svojih poslov, javnost jih lahko s tem podpira, da jim da na razpolago posebna obrtna zemljišča.

To že funkcionira v Velikovicu. V občini Pliberk smo sedaj kupili 12 ha zemljišča za obrtno cono. Zame je politično tudi važno, da imamo zelo odprto mejo s Slovenijo, ker potem tudi

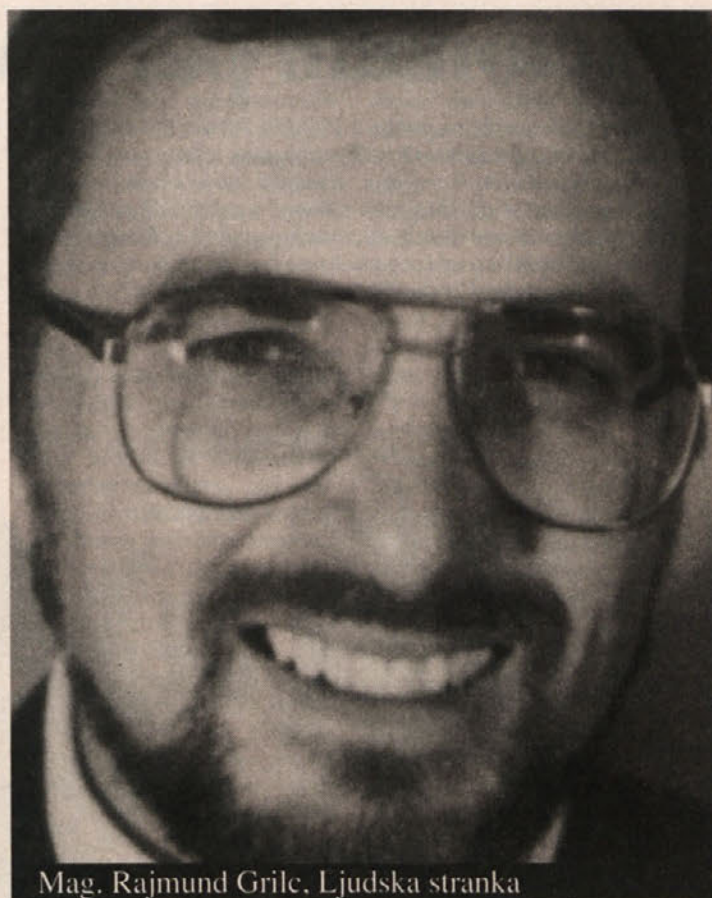
juno prerezala na dvoje in šla potem naprej skozi Rož. Kako vi vidite to stvar?

Iz stališča naših krajev sem proti tej varianti, ker pričakujem več težav kot koristi.

Na deželni ravni pa gori zelena luč za tangento, zvezna vlada pa jo je že požegnala. Ali boste še imeli možnosti vplivanja proti izgradnji železnice?

Sem realist in po zakonu je tako, da imajo pri gradnji železnice javni interesi prednost in državne institucije brez soglasja prizadetih lahko izvedejo gradnjo. Kljub temu pa ponovno poudarjam, da smo mi proti tej železnici v naših krajih v Podjuni, v Rožu je situacija ista. In zato nisem stoodstotno prepričan, da bojo to železnico gradili skozi naše kraje. Obstajajo namreč drugi predlogi. Na primer, da v prvi vrsti izboljšajo med Celovcem in Dunajem že obstoječo progo, perspektiva bi bila še železnica preko Gradca, Maribora in Ljubljane do Trsta.

Večji projekt v Podjuni je izgradnja smučišča oz. zimskošportnega centra na Peci. Vemo pa, da je Peca eden najbolj pomembnih rezervarjev pitne vode. In na to prepustno apnenčasto hribovje, ki kljub vsem reklamam nima zagotovljenega

Mag. Rajmund Grilc, Ljudska stranka

za obmejne avstrijske trgovine v zvezi s slovenskimi trgovci?

Če bi slovenskih kupcev ne bilo v Pliberku, bi to bila še večja katastrofa. Če pomislim na leti 1990 in 1991, ko so prihajali celi avtobusi kupcev čez mejo. Ko je

Gotovo. To je v prvi vrsti zasluga Zernatta in tudi, da v stranki ni preprirov, kot so bili svojčas običajni. Na zborovanjih opažam, da se ljudje strinjajo z našo politiko in se tudi pokažejo kot naši simpatizanti. Vsekakor pa opažamo, da je Zernatto ljudem simpatičen. Drugo pa je, ali ga bojo tudi volili.

Pričakovati je, da bomo pridobili glasove. Sem pa realističen, da nikoli ne v tisti meri, kot jo dosega Zernatto kot oseba. Mislim, da bomo prišli na 22-23 odstotkov glasov. A že sama konsolidacija je uspeh.

Kakšni so odnosi do ostalih strank?

Do zdaj je bilo tako, in to bomo nadaljevali, da ni nobene koalicije. Zernatto poudarja prosto igro sil. Za po volitvah še ni nobenih dogovorov.

Kaj pa osebni stiki z drugimi strankami?

Sploh nimam pblemov, se s zastopniki drugih strank pogovarjati. Čul pa sem, da me Schretter apostrofira kot skritega Slovenca (»versteckter Tschusch«).

Kako boste reagirali, če bi vas nekega dne res vprašali po vaši nacionalni pripadnosti?

To zame sploh ni problem. Zame vsak ve, da sem reprezentant VP in ne skrivam, da znam slovensko, da iz take družine pridem in sem tudi v javnosti poudaril, da sem Korošec, ki govorim slovensko, ki ima slovensko materinščino.

Kaj vam pomeni etika?

Zame je velikega pomena. Da sem odprt, da akceptiram drugo mnenje in človeka. Važno se mi zdi, da ne lažem in da povem stvari tako, kot mislim in jih potem tudi tako držim. Na občini je važno, da beseda drži, če se s kom kaj spravljaš. Brez dialoga ni nobene demokracije.

Hvala za pogovor!

Važno je, kakšen je človek

Z mag. Rajmundom Grilcem se je pogovarjal Franc Wakounig

velika množica Slovencev podprla EL, jaz kot zastopnik ÖVP sem vedno poudarjal, da zame ni važno, kako človek govori, ampak kakšen je in kako misli. In tudi v svojem programu nimam recimo kaj konkretnega, da bi rekel, s to točko grem samo med Slovence in gledam, da tam pridobim glasove. Skušal sem kot župan biti odprt za vprašanja manjšine in zame je čisto normalno, da potem tudi v deželni zboru nadaljujem to linijo.

Če bi šlo za manjšinska vprašanja, kako bi glasovali?

Odkrito povedano, poslanec je zmeraj bolj ali manj navezan na mnenje stranke. Ampak zame je bolj važno, da že prej v diskusiji znotraj stranke zastopam stališče Slovencev, če je treba. Konkretno, če gre za manjšinski mandat. ÖVP itak poudarja, da bi se obe organizaciji zmenili na eno stališče in potem bi mi tudi bili pripravljeni, da celo zakonodajo spremenimo tako, da bi Slovenci mogli doseči mandat.

Vi ste za samostojen manjšinski mandat?

Da, čeprav bi kot politik stranke morda moral drugače misliti, ker s tem zgubimo del naših volilcev.

Koroški volilni red je eden najbolj restriktivnih v

za naš kraj pričakujem izboljšanje.

Potem bo pa morala Avstrija spremeniti vsa uvozna določila, ki so prav v primeru Slovenije izredno restriktivna. Saj danes Romunija laže uvaža v Avstrijo kot pa neposredna sosedja Slovenija.

Seveda. Reči pa je treba, da to niso samo deželni predpisi, ampak zvezne odredbe. Kljub temu, mi moramo biti iniciativni in zame je to vsekakor naloga za naprej.

Podjuna ni samo gospodarsko precej v kotu, sedaj ji grozi tudi tehnološko in ekološko neužiten zalogaj, ki bi turizmu lahko hudo škodoval. To je jugovzhodna železniška tangenta, ki bi Pod-

snega, naj bi speljali ogromno smučišče. Ali ne bo to spet ena od tistih nesmiselnih in zgubaških investicij?

To je hudo vprašanje, ker po eni strani smo vedno zahtevali, naj se tam nekaj zgradi. Kar je bilo dosedaj zgrajeno, je bilo pametno. Kar pa zadeva še dodatne investicije, to je na slovenski strani, bi jaz bil skeptičen in mislim, da je trenutno zadosti, kar imamo.

Sodelovanje med Pliberkom in slovenskimi sosedi je očitno zelo dobro. Kakšen problem so za vas tako imenovani shopi ob meji, zaradi katerih se uradna Koroška pritožuje v Ljubljani, češ da ogrožajo eksistenco obmejnih avstrijskih trgovcev. Kaj pa, če bi Slovenija isto trdila

bila vojna, je v trenutku bilo vse zaprto. Tedaj smo videli, v kakšnih težavah smo se znašli, a ne samo v Pliberku, temveč v celotnem obmejnem prostoru. Zato je zame čisto normalno, da ljudje gredo čez mejo, da naši gredo dol kupovat in Slovenci pridejo sem. Če res hočemo imeti odprto mejo, potem moramo tudi biti toliko odprti, da ljudem prepustimo odločitev, kje hočejo kupovati.

Ali so ti shopi potem samo političen izgovor?

Da, samo to. Shop je shop, na tej ali na oni strani meje. Edino, zaradi česar se ljudje malo mrdajo, je povečan promet na koncu tedna, ko se iz cele Koroške vozijo čez mejo. Domačini tej cesti iz Pliberka proti meji že pravijo »Marlboro-highway«. Vsaj polovica pliberških trgovcev živi od prekomejnega nakupa.

Koliko brezposelnih pa imate trenutno?

Med 5-10 %, odvisno od sezone. Pozimi več, poleti manj. Pri nas zelo veliko ljudi dela izven občine, ker v občini nimamo zadosti delovnih mest.

Imate občutek, da se je stranka konsolidirala in da se volilci vračajo oz. da prihajajo novi?

MAG. RAJMUND GRILC

Rojen: 27.8.1950 v Lokovicah pri Pliberku
Šola: LŠ Libuče
gimnazija: Plešivec in Celovec (tam matura)
Študij: Dunaj, zgodovina, italijanščina, zahajal tudi v Klub slovenskih študentov
Poklic: gimnazijski učitelj v Velikovicu
Politična pot: 1979: mestni svetnik v Pliberku
1985: podžupan
1991: župan
1992: predsednik okrajne in podpredsednik deželne VP

Nacionalni park Visoke Ture živi

Zamisel o nacionalnem parku v Visokih Turah, ki se je porodila s podpisom tako imenovane heiligenblutske izjave leta 1971, bo prihodnji ponedeljek, 7. marca, dosegla svoje vsedržavno priznanje in pomen. Tega dne bojo namreč v salzburškem Hollersbachu tako imenovane dežele nacionalnega parka, Koroška, Solnograška in Tirolska z zvezno vlado podpisale državno pogodbo o nacionalnem parku Visoke Ture.

rove.

Tirolska je namreč idejo nacionalnega parka sprva docela podredila tehnološkemu razvoju. Najprej izgradnja dorfertalske elektrarne na Vzhodnem Tirolskem in šele potem nacionalni park je bila njena

parka je bilo treba uskladiti z živlenskimi, gospodarskimi in kulturnimi okoliščinami in pogoji prebivalstva in z ekološkimi nujami. Prav to pot dialoga s prebivalci regij nacionalnega parka je kot prva šla Koroška in imela precejšen uspeh.

Področje narodnega parka Visoke Ture se razteza po deželah Koroška, Tirolska in Solnograška

S tem dnem bo zvezna vlada postala tudi uradno član sosvetu nacionalnega parka, kar jo bo sicer finančno obvezovalo, na drugi strani pa bo tako dosti lažje dobiti za nacionalni park v Visokih Turah tako imenovano mednarodno priznanje.

Pot do državne pogodbe o nacionalnem parku Visoke Ture je bila dolga in težavna in potrebni so bili nešteti pogovori in prepričevanja tako med

prebivalstvom v conah načrtovanega nacionalnega parka kot tudi v političnih vrhovih posameznih zveznih dežel in zvezne vlade.

Kot prva je leta 1981 Koroška udeležila heiligenblutske izjave, tri leta zatem Solnograška in šele leta 1992 Tirolska. In prav ta časovni razmik in tirolski primer prav dobro ponazarjata razvoj in spremembo odnosa politike do na-

deviza. To je seveda izzvalo hude domače in mednarodne proteste, legendaren je prav nastop dorfertalskih žena. Šele ko je takratni minister za gospodarstvo Robert Graff dokončno preprečil zabetoniranje Dorfertala, je tudi na Tirolskem steklo uresničevanje nacionalnega parka.

V bistvu je tudi tu, kot povsod drugod, čepel hudič v detajlu. Idejo nacionalnega

Danes na območju nacionalnega parka tehnološki posegi v naravo kot so to izgradnja cest, gradnja liftov ali elektrarn, niso več možni, uspelo pa je obdržati prebivalstvo in ga smotrno vključiti v življenjski tok določenega kulturnega prostora. S tem se nacionalni park Visoke Ture pa tudi Noki (Nockgebiet) bistveno razlikuje od še veljavnih norm mednarodne zveze nacionalnih par-

kov IUCN, ki izhajajo iz ameriških danosti (še) zagovarja izključitev človeka iz življenjskega cikla v nacionalnem parku. Tako stroga merila so brezdvomno smiselna in možna v neskončnih neposeljenih planjavah in področjih drugih celin, za evropske razmere pa so kratkoročno nesprejemljiva. Posledica bi bili zgolj odtujeni rezervati. Zato je pričakovati, da bo IUNC pri dodeljevanju mednarodne licence nacionalnim parkom začela upoštevati regionalne pogoje.

Nacionalni park Visoke Ture v celoti meri 1800 km, od tega odpade dobra tretjina ali 600 km na Koroško, kjer zaobjema območje šestih občin: Heiligenblut, Großkirchheim, Mörttschach, Winklarn, Mallnitz in Malta.

Ker pa je članstvo v nacionalnem parku prav zaradi obdelovalnih in drugih premij vse atraktivnejše, hočejo tudi občine Zgornja Bela (Obervellach), Blate (Flattach) in Ragnersdorf priti v območje parka. To pa je po deželnem zakonu možno le po strogih in dolgotrajnih preverjanjih.

Za nacionalni park Visoke Ture in za Noko (Nockgebiet), drugi nacionalni park na Koroškem, je trenutno iz deželnih sredstev in zveznega proračuna posebej zagotovljenih okoli trideset milijonov šilingov (ena tretjina odpade na Koroško), ki so namenjeni za raziskovalne projekte in tekoče načrte. Nadalje bo v bivši Liebermanovi vili v Mallnitzu zgrajen upravni center parka, v Heiligenblutu pa je firma Jacobs prevzela sponzorstvo za posebno informacijsko centralo. Uprava nacionalnega parka izdaja številno informacijsko gradivo o rastlinstvu, živalih in geoloških posebnostih parka, ki ga v okviru „šole v naravi“ (Landschulwochen) letno obišče okoli pettisoč učencev.

Franč Wakounig

Koroško Meškovo leto

Franč Ksaver Meško (28. 10. 1874 Ključarovi pri Ormožu – 12. 1. 1964 Slovenj Gradec), po rojstvu torej komaj kaj starejši Cankarjev (1876) in Župančičev (1878) sodobnik, je vse svoje zrelo življenje povezal s Koroško. V Celovcu je 1898 doštudiral bogoslovje in takoj nastopil svojo prvo duhovniško službo v Škocijanu pri Klopinskem jezeru. Koroške fare so se mu zatem kar vrstile: Kneža (Gnesau), samostan v Grebinju, Št. Daniel nad Prevaljami (današnji Šentanel), nato pa daljše obdobje 1906–1919 Marija na Zilji s krajšo prekinitvijo 1916, ko je bil zaradi zavednega slovenstva obdolžen veleizdaje in zaprt. V času čedalje hujše slovensko-nemške napetosti si je moral leta 1919 z begom čez Karavanke reševati življenje. Po krajšem službovanju v Tinjah in Dravogradu se je 1921 ustalil kot župnik na Selah nekako na pol poti med Kotljami in Slovenj Gradcem. Z izjemo mučnega obdobja II. svetovne vojne, ko so ga Nemci spet

Franč Ksaver Meško

zaprli in izgnali, je v tem tistem gorskem kraju pod Plešivcem med svojimi farani nekoliko odmaknjeno preživel ves preostali del svojega spoštljivo dolgega življenja.

Tako torej letos doživljamo 120-letnico Meškovega rojstva in 30-letnico smrti in v slovenjgraški občini so se odločili za niz prireditev v počastitev njegovega spomina. Prva je bila sredi januarja v cerkvi in ob grobu na Selah, v začetku fe-

bruarja pa so v Knjižnici Ksaverja Meška v Slovenj Gradcu odprli pregledno razstavo o njegovem življenju in delu. Prav tako so v Meškov spomin potekale letošnje slavnosti ob slovenskem kulturnem prazniku (Sele, Mislinja), med njimi tudi osrednja 6. februarja v slovenjgraškem kulturnem domu. To prireditev je izvirno zasnoval koroški domačin, filmski režiser Igor Prodnik, in z odlomki iz Meškovih pisem in del izvajal Robert Valtl, čedalje opaznejši slovenski gledališki igralec, sicer pa kot Ivo Ban prav tako doma v Slovenj Gradcu. Pravo presenečenje tega zares lepega večera pa je bilo v celotno dogajanje vpleteno predavanje širši javnosti doslej neznanega filma z Meškom na Selah v zadnjem ali predzadnjem letu življenja.

Na tej Prešernovi proslavi so kulturnim delavcem občine Slovenj Gradec podelili letošnje Bernekarjeve nagrade in med prejemniki je tudi Mirko Tovšak za vlogo v Meškovi igri Pri Hrastovih, ki jo izvaja kulturno društvo iz Mislinje. Druge Meškove prireditve se bodo vrstile še skozi vse to jubilejno

leto, nekatere v sodelovanju z rojstno ormoško občino.

Zaradi svojega pomembnega književnega ustvarjanja in preprostega ter v obdobjih preganjanja trdega življenja je bil Meško kot pravi ljudski človek vedno izredno priljubljen. Z ganljivo spoštljivostjo sta svoje obiske pri njem opisala tudi Prežihov Voranc in Janko Messner. Kot pisatelj sodi med najpomembnejše ustvarjalce slovenske mladinske književnosti (Mladim srcem), v določenih obdobjih pa je bil tudi sicer med najvidnejšimi književniki domala na vseh področjih – roman, povest, pesništvo, igre, ki jih vse po vrsti preveva močna ljubezen do domovine in materinega jezika. Seveda podrobnejša obravnava del presega okvir mojega prispevka, naj pa tu vendarle opozorim na nekatera prav značilno povezana s Koroško. V slogu moderne je 1900 v Ljubljanskem zvonu objavljala ciklus čustvenih pesmi Ob Klopinskem jezeru. Z Marije na Bistrici jim je pozneje dodal slovenstvu namenjene sonete Klic z narodne meje. Že pred tem se bivanje na Šentanelu nepo-

sredno odraža v romanu Na Poljani kot tudi koroške razmere nasploh v igri Na smrt obsojeni. Po letu 1930 je pisal bolj malo, vendar je tudi zadnja njegova knjiga – zbirka novel V koroških gorah (1950) že z naslovom spet koroška.

Meškovih del na slovenskem književnem trgu skorajda ni najti. Zdajšnja izjema je le roman Kam plovemo?, ki je lani izšel pri založbi Mihelač. Seveda bo potrebnih več ponatisov in najbrž je čas dozorel tudi za njegova širša zasnovana (i)zbrana dela. Za slovenske osnovne in srednje šole na obeh straneh koroške meje pa bi bila gotovo zanimiva „projektna“ naloga raziskati, koliko je še Meškovih sledi v koroških krajih službovanja, predvsem v župnijskih kronikah bi se moralo še kaj najti. Na tej osnovi lahko nastane privlačna učna ura, povezana z Meškovi „koroškimi“ in drugimi deli in dokumentirana s priložnostnim glasilom, kot je to svoj čas storila šola na Selah. Navsezadnje si Meško več pozornosti na glede na jubileje zlasti na Koroškem nedvomno zasluži. **Franček Lasbaher**

Strindberg: Gospodična Julija – premiera

V Celovcu je po Achternbuschevi SUSN doživela premiero nova uprizoritev Mladinskega gledališča iz Ljubljane.

„Zunaj je norišnica,“ pravi Jean v začetku drame. A umik v notranjost je še hujša norišnica, psihološka vojna na življenje in smrt.

Gospodična Julija, aristokratska hči, razvajena, naduta, ukazovalna in pripravljena poniževati, najde v devotnem služabniku svojega mučitelja. Julija je v začetku natančno taka, da bi ji človek primazal dve okrog ušes, da bi se malo stregnila. Pod tem oblastniškim habitom je ranljiva, ujeta in razpeta med konvencijo in hrepenenjem po ljubezni. Ne Jean, ki mu socialni vzpon pome-

ni življenjski cilj in ki trpi zaradi neuresničene mladostniške ljubezni, ne duševno scefrana Julija nimata resničnega poguma, da bi premagala zlo, ki je zraslo na hrepenenju.

Edvard Miler se je v svoji režiji postavil na stran Julije – ona podleže, pogine kot ranjena žival v dvoboju med spoloma. Nemega krika noče slišati nihče, vsak rešuje svojo kožo.

V času, ko je večina gledaliških predstav prirejenih predvsem za oko, je Miler prepuštil glavno nalogo igralcu. Subtilno niansiranje čustev brez sence patetike je bilo vodilo predstave; gledali smo najzlahtnejšo gledališko igro, kateri je bilo vse drugo, začenši pri sceni (Meta Hočevarjeva),

podrejeno in le v oporo. In to ni čisto samoumevno.

Nataša Barbara Gračner je skoraj neverjetno intenziteto odigrala Julijo, ki je obenem mučena in ki muči. Pavle Ravnohrib, ponižen in prezirljiv, da zabolí skoraj fizično, je bil veličasten v detajlih. Odlična Maruša Oblak, kuharica, kateri je življenje enostavno, zakomplicira se samo ob soočenju z duševnimi prepadi gospodarice in slutenju Jeanove nedosegljivosti, ženska, ki bere moškemu želje iz oči in se jim podreja brez pridržkov.

Predstavo si lahko ogledate še do vključno 6. marca in je pravzaprav obvezen termin za vsakega, ki je vsaj malo kulturno zainteresiran. S.W.

Jože Wakounig – 85. letnik

Jože Wakounig, pd. Kovač v Mlinčah v Podjuni, je te dni praznoval svoj 85. rojstni dan. On je eden izmed najstarejših občanov žitajske občine. V njegovem življenju je razpeto skoraj celo stoletje, ki je poleg velikih političnih, socialnih in gospodarskih dosežkov tudi polno največjih tragedij za človeštvo. Joža Wakounig je s svojo starostjo živa priča polpreteklih in sedanjih dogodkov, katerih razvoj je pogostokrat le težko dojemljiv. Zelo rad pripoveduje o tistih dogodkih in doživetjih, ki so tesno povezani z novejšo zgodovino slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Dogajanja okrog plebiscita so bila predvsem za družine, ki so leta 1920 glasovale za priključitev južne Koroške k Jugoslaviji, skoraj nevzdržna.

Škodoželjnost in posmehovanje sta bila po izidu glasovanja na dnevnem redu. Za slovenske obrtnike je bilo dolgo težko in tesno, preden se je narodnopolitična nestrpnost vendar-

Jože Wakounig iz Mlinč

le nekoliko umirila. Joža Wakounig, ki se je izučil za kovača in prevzel kovačnico, je s spretnostjo in preudarnostjo vodil domačo obrt. Pri kulturnem društvu „Danica“ se je do „anšlusa“ Avstrije leta 1938 udeleževal kot igralec. Skoraj 4 leta je bil v nemški vojski.

Po vojni sta skupaj z ženo Pepco Wakounig na novo preuredila kovačnico in kmetijo. Doraslo jima je dvanajst otrok, od katerih je večina zaključila Slovensko gimnazijo.

Joža Wakounig je kljub svoji starosti še vedno delaven. Najbrž ga ravno delo ohranja čilega in zdravega. K praznovanju rojstnega dneva je prišel tudi žitajski župan Herbert Lepitschnig in mu zaželel vse najboljše. Tudi uredništvo in bralci/bralke Slovenskega Vestnika se pridružujejo številnim čestitkam!

„Al Capone“ v Šentjanžu

Ali bi se Al Capone, slavní chikaški gangster v dobi ameriške prohibicije, obračal v grobu ali pa bi morda celo ploskal? To se ne ve – in bojda tudi nikoli ne bomo zvedeli. Nekaj pa od sobote, 27. februarja naprej vemo: istomenski trio mladih slovenskih virtuofov zna s svojim načinom igranja klasičnih in modernih skladb navdušiti publiko. Dvoje gosel (v ljudskem jeziku tudi violina) in en čembalo (po domače berda ali krava) in veliko znanja in

fantazije – to je vse, kar ta „štrajhtrio“ potrebuje za nastop. No, pa stojala, kamor položijo note, da jim niso v napoto in da ima vse svoj red.

V soboto je „štrajhtrio“ nastopil v šentjanškem kulturnem središču, to je v stari ljudski šoli. Večer je bil živ dokaz, da klasična muzika, dobro in s fantazijo zaigrana, pa čeprav je krepko odtujena genialnemu izvirniku Mozarta ali drugih muzikalnih velikanov, na primer Straussa, pritegne publi-

ko, najsi je to mladina ali srednji vek. Predvsem s sodobnimi skladbami kot Yesterday, My way, Tango so se novopečeni absolventi ljubljanske glasbene akademije postavili kot izjemni mojstri glasbil, saj so iz njih izvabili takorekoč vse, kar je bilo glasbeno in izrazno možno.

Da so morali dodati več skladb in da jih je publika kar nekajkrat priploskala nazaj pred zaveso (ki je ni bilo, a se temu tako reče), samo potrjuje, da so navzoči poslušalci bili zadovoljni in je večer uspel. Pa še kako!

wafra

Štrajhtrio Al Capone je v Šentjanžu nudil publiki čudovito glasbo

Zloba in nevrotična zavist

„Slovensko ministrstvo financira SPÖ“, tako je zapisal „naš tednik“ v zadnji številki. Vzrok za to tendenciozno in neresnično informacijo pa naj bi bilo gostovanje Slovenskega mladinskega gledališča s Šeherezado v celovškem Mestnem gledališču. Ker so (po tednikovi logiki) bile socialdemokratske ženske eden izmed prirediteljev gostovanja, „naš tednik“ zlobno in brez sramu sugerira bralcem, da slovensko ministrstvo podpira predvsem politično stranko, ker se je del te stranke (ženske) odločil za gledališko gostovanje iz Slovenije.

Zato ni čudno, da je „naš tednik“ zamolčal prireditelje Slovenskega prosvetno zvezo, Zvezo slovenskih žena in druge soprireditelje. Verjetno je skušal ustvariti videz, da gre za strankarsko-politično in ne kulturno akcijo. Popolnoma odveč se mi zdi utemeljevati, da se v primeru gostovanja Šeherezade v Celovcu ni zgodilo prav nič drugega kot to, da smo imeli priložnost videti slovensko gledališko uspešnico, ki je povsod, od Londona preko Španije, Italije, Moskve pa do Latinske Amerike žela uspehe in bila deležna odličnih kritik. In pri tem prav nič ni pomembno, kdo „ima zasluge“ za gostovanje. Vendar pa ne gre zamolčati dejstva, da so za to gostovanje tokrat poskrbele socialdemokratske ženske skupaj s SPZ in drugimi organizacijami.

Morda pa bo to zastrto obzorje „našega tednika“ postalo nekoliko bolj jasno, če si priključimo v spomin dejstvo, da je pred dvema letoma tedaj še novi intendant celovškega mestnega gledališča želel v sodelovanju s SPZ in KKZ povabiti Šeherezado v celovško mestno gledališče. In to s polno organizacijsko in finančno odgovornostjo za gostovanje. Ni mu uspelo, ker so tedaj predstavniki KKZ temu predlogu nasprotovali. Tokrat pa je šlo, ker je SPZ podprla pametno pobudo socialdemokratskih žensk in je tudi finančno prispevala manjši delež, da je medna-

rodna gledališka uspešnica našla pot tudi v Celovcu.

Finančna podpora s strani ministrstva za kulturo v Sloveniji, ki še ni zagotovljena (ni novinarsko neodgovorno izjavljati neresnico), je brez pridržka za to gostovanje prav tako utemeljena kot bi bila podpora, če bi to gostovanje organizirale ÖVP-ženske. Za finančno podporo Šeherezadi pri ministrstvu za kulturo v Sloveniji je zaprosila SPZ, kjer so pristojni organi izrazili mnenje, da je gostovanje Šeherezade v Celovcu v interesu Slovenije, saj gre za kulturno reputacijo Slovenije z mednarodno uspešnico preko slovenskih državnih meja. Zato se mi zdi povsem banalno in nepotrebno pojasnjevanje, da je ministrstvo pripravljeno finančno podpreti edino Šeherezado, ne pa SPÖ.

Seriozno in novinski etiki odgovarjajoče bi bilo, če bi „naš tednik“ zapisal, da končno tudi nemškogovoreči krogi in njihove strukture, v tem primeru socialdemokratske ženske, postajajo iniciativni tam, kjer koroški Slovenci doslej s političnimi zahtevami po kulturni izmenjavi med Koroško in Slovenijo nismo bili uspešni. Namesto tega pa ena sama zavist, ki si jo je mogoče razlagati samo s slepo volilno ihto, nekako v smislu gesla, kar napravi moj politični nasprotnik, tudi v kulturi ne more biti dobro. Zdi pa se, kakor lahko sklepam iz članka v „nt“ na 1. strani, da sta postali Trunkova in Blatnikova rdeča ruta za tiste kroge, ki jim je integracija, sodelovanje in sožitje trn v peti. Tam je zapisana namreč trditev, da sta obe ženski kot „članici delegacije“ ob Scholtnu izkoristili obisk v strankarsko politične namene. Zamolčana je resnica, da sta prav ti dve organizirali obisk zveznega ministra na dvojezičnih šolah, kjer so ga navdušeno in prisrčno sprejeli. To so znamenja vse večje ošabnosti in pristranskosti, ki s političnim koristolovstvom ogrožajo kulturo sožitja.

Janko Malle

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30, 33, 34 in 40, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Uredniki/Redakteure: Jože Rovšek, Sonja Wakounig, Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefaks 0463/51430071.

Oglasi/Anzeigen: Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Letna naročnina: za Avstrijo 370 šil. (za pensioniste 280 šil.) za Slovenijo 1500 SIT.

Datum	Kraj	PRIREMITVE	Prireditelj
Četrtek, 3. 3. 20.00	pri Jokinu v Celovcu	Iztok Miakar – predstavitev nove kasete oz. CD	KDZ Celovec
Četrtek, 3. 3. 19.30	v Domu v Tinjah	Lepote velike praznine – skozi Saharo: ena od zadnjih velikih pustolovčin današnjega časa; predavatelj Mirko Bogataj	Dom v Tinjah
Petek, 4. 3. 20.00	v farnem domu v Šentjakobu	Iztok Miakar – predstavitev nove kasete oz. CD	SPD „Rož“
Petek, 4. 3. 19.30	v Domu v Tinjah	Koncertni večer – Schubert, Mendelssohn-Bartholdy, Lortzing, Mozart, Wagner: Johannes Thonhauser, bariton; Bruno Petrischek, klavir	Dom v Tinjah
Petek, med 8.00 in 10.00	Javna dvojezična šola Celovec	Dan odprtih vrat	
Sobota, 5. 3. 9.30	v restavraciji „Volkskeller“ v Celovcu	Redni občni zbor Zveze koroških partizanov	ZKP
Sobota, 5. 3. 19.30	pri Kovaču na Obirskem	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki; režija Peter Militarov; gost.: Gledališče ob Dravi	Gled. ob Dravi, SPZ SPD V. Polanšek,
Sobota, 5. 3. 19.30	v kulturnem domu na Radišah	Predavanje „Zgodovina koroških Slovencev“; predava dr. Teodor Domej, Pedagoški institut Celovec	SPD „Radiše“
Sobota, 5. 3. 19.30	pri Florjanu v Vogrčah	Pevska revija „Od Pliberka do Traberka“ sod.: MoPZ Valentin Polanšek, dekliški zbor Karantanija, Koroški oktet Ravne, MoPZ Vres iz Prevalj, Šentanelški pavli	SPD „Edinost“
Sobota, 5. 3. 19.30	v ljudski šoli v Bilčovsu	Koncert pihalnega kvinteta Akademije za glasbo iz Ljubljane; sod.: Alenka Zupan (flavta), Tanja Petrej (oboa), Dušan Sodja (klarinet), Boštjan Lipovšek (rog), Jure Mesec (fagot)	Glasbena šola, SPD Bilka
Sobota, 5. 3. 19.30	v lj. šoli v Globasnici	Začetek 22. globaškega kulturnega tedna (prireditve do nedelje, 20. 3.)	
Nedelja, 6. 3. 14.30	v Domu v Celovcu	Koroška poje – osrednji koncert KKZ	KKZ
Nedelja, 6. 3.	planina Bleščeča	16. pohod Arihova peč	SPd „Celovec“ SPD „Rož“
Nedelja, 6. 3. 9.30	v stari šoli v Šentjanžu	Kipling: Radovedni slonček; gostuje lutkovna skupina „Mi smo mi“ iz Celovca	SPD „Šentjanž“
Torek, 8. 3. 14.00	v kulturnem domu na Radišah	Proslava „Dneva žena“; spored oblikuje domače društvo	Zveza slov. žena
Sreda, 9. 3. 19.30	v Domu v Tinjah	Predavanje in diskusija: 1938 – Avstrija ali Nemčija? Po Schuschnigg za Hitlerja? Iz serije predavanj „Dileme koroške zgodovine“ predava dr. Teodor Domej, Pedagoški institut v Celovcu	Dom v Tinjah
Sobota, 12. 3. 19.30	v kult. domu v Šentprimožu	J.B.P. Molière: George Dandin ali kaznovani soprog; gostuje Šentjakobsko gledališče iz Ljubljane; režija Janez Mejač	SPZ SPD „Danica“
Sobota, 12. 3.	v stari šoli v Šentjanžu	Koncert skupine „Die Interpreten“ z Bavarskega – bavarska narodna glasba	SPD „Šentjanž“
Nedelja, 13. 3. 20.00	v farni dvorani v Pliberku	J.B.P. Molière: George Dandin ali kaznovani soprog; gostuje Šentjakobsko gledališče iz Ljubljane; režija Janez Mejač	SPZ SPD „Edinost“
Sreda, 16. 3. 20.00	v Mladinskem domu v Celovcu	Predstavitev filmov „Govorice – Das Gerücht“ in „Karavanke“; barvna igrana filma	„Film Mladje“, KDZ
Četrtek, 17. 3. 21.00	v alternativnem kinu v Celovcu	Slovenski film „Krč“	
Sobota, 19. 3. 20.00	pri Miklavžu v Bilčovsu	A. Wesker: Korenine; premiera. Nast. gledališka skupina SPD „Bilka“; režija Franci Končan	

Zveza sovenskih žena
Tarviser Str. 16
9020 Klagenfurt/Celovec

Vabilo na proslavo ob DNEVU ŽENA, ki bo v torek, dne 8. marca ob 14. uri v kulturnem domu na Radišah. Kulturni spored bo oblikovalo domače prosvetno društvo. **Prisrčno vabljenje!**

Organizirale bomo avtobusni prevoz iz Podjune preko Celovca na Radiše.

Prosimo, da se za avtobus prijavite do petka 5. 3. 1994.

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) vabi na

Seminar o zemlji II: kolobarjenje in bilanca gnojil (za absolvente prvega seminarja)

v petek, 11. marca in soboto, 12. marca od 9. do 16 ure v gasilskem domu pri Dobu pri Pliberku

Referata: Ing. Franz Schwameis, Ing. Josef Zöchbauer (Distelverein, Nižja Avstrija)

Vsebina: 11. 3.: načrt za kolobarjenje, bilanca gnojil, bilanca dušika, izračunana za vzorčne kmetije; 12. 3.: kolobarjenje, bilanca dušika in gnojila, izračunana za posamezne kmetije (udeležence seminarja)

Prispevek: 600 šil.;

Prijave najkasneje do srede, 9. 3., pisмено ali telefonsko na: KIS, Dr. Joško Tischler Park 1, 9020 Klagenfurt/Celovec, Tel. + Fax: 0463/382438.

Slovensko kulturno društvo v Globasnici in SPD „Edinost“ v Štebnu

22. Globaški kulturni teden od 5. do 20. marca 1994

sobota, 5. marec 19.30 **Koncert zborov iz zamejstva** **ljudska šola v Globasnici**
Otvoritev Globaškega kulturnega tedna Nonet „Črnjanski pobi“, MoPZ „Franz Leder Lesičjak“, MePZ „Peca“ in „Nediški publi“ iz Benečije

ponedeljek, 7. marec 19.00 **Odprtje razstave slik** **Posojilnica v Globasnici**
Marjetke in Andreje Dolinar iz Argentine in odprtje društvene knjižnice ter predstavitev bralne akcije; glasbeni okvir: Monika Schmutzter – citre, MoPZ „F. Leder Lesičjak“

petek, 11. marec 19.30 **Predavanje/Vortrag** **gostišče Juenna v Čepičah**
Umweltschutz nur auf Kosten der Bauern und Haushalte. Wasserschongebiet, Kanalschluß, Trinkwasserversorgung kontra Wirtschaft und Industrielobby. Es diskutieren Vertreter der Bauern, des Landes und der Gemeinden

sobota, 12. marec 19.30 **Komedija** **farna dvorana**
Rene de Obaldia: Veter v vejah sasafrasa
Nastopa: gledališka skupina KPD „Planina“ iz Sel

torek, 15. marec 20.00 **Predavanje/Vortrag** **gostilna Štekel v Čepičah**
Rak – ozdravljiva bolezen? Ist Krebs heilbar?
predava dr. Maria Bakondy

četrtek, 17. marec 19.30 **Janez Janša** **gostilna Šoštar v Globasnici**
Obrambni minister Republike Slovenije bo predstavil svojo knjigo „Premiki“; glasbeni okvir: MePZ „Peca“

sobota, 19. marec 14.30 **Otroški popoldan – „Škrinjica želja“** **gostilna Šoštar farna dvorana**
Pavli Zablatnik in čarodej Grega
Mladinski popoldan oblikujeta Sten Vilar in Franci Končan

sobota, 19. marec 17.00 **Koncert skupine „4 Problems“** **gostilna Šoštar**

sobota, 19. marec 19.30 **Filmski večer MePZ „Peca“** **gostilna Šoštar v Globasnici**
na turneji po Ameriki in Kanadi; film bo predvajal Folt Božič

nedelja, 20. marec 14.30 **Družinsko petje** **gostilna Šoštar v Globasnici**
nastopajo družine iz bližnje okolice

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

18.10–19.00

Četrtek, 3. 3. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 4. 3. Kulturna obzorja

Sobota, 5. 3. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 6. 3. 6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (Jože Andolšek)

18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 7. 3. Vindišarščina – pomožna ideologija ali narodno izdajstvo?

Torek, 8. 3. Partnerski magazin

Sreda, 9. 3. Društva se predstavljajo

Ana Blatnik v deželni zbor!

V stranki vidim odprtost, ki dovoljuje različno mišljenje in pospešuje prostost ustvarjalcev. Zato podpiram SPÖ in kandidatko Ano Blatnik.
Gustav Januš

Podpiram Ano Blatnik, ker končno vidim žensko na vidnem mestu v politiki.
Irene Zele

Unsere Gesellschaft besteht aus Männern und Frauen. Es ist wichtig, daß die politische Arbeit im Kärntner Landtag gemeinsam von Frauen und Männern erarbeitet und gestaltet wird.
Prim. Dr. Franz Wieser

Občudujem angažma Ane Blatnik, da se uveljavlja tudi v strukturah, ki niso vedno naklonjene.
Dr. Helga Mračnikar

...sie ist eine Frau und es ist wichtig und notwendig, daß Frauen im Kärntner Landtag das politische Leben Mitgestalten.
Josef Gutenbrunner

Ani Blatnikovi za volitve mnogo glasov kot priznanje za njeno srčnost, njeno javno slovensko besedo v prizadevanju za enakost in bratstvo med koroškima narodoma.
Janko Messner

Plačan oglas

Sodelovanje na deželnem tekmovanju v Celovcu

Uspešni nastopi Glasbene šole

Učenci Glasbene šole so pred kratkim pokazali svoje znanje kar v petnajstih krajih Koroške, od Pliberka, preko Celovca in Radiš do Straje vasi na Zilji. Množica, skoraj 400 učencev glasbene šole, je poslušalce – večinoma starše – navdušila s svojimi izpolnjenimi nastopi, kar dokazuje, da kvaliteta pouka vedno bolj raste.

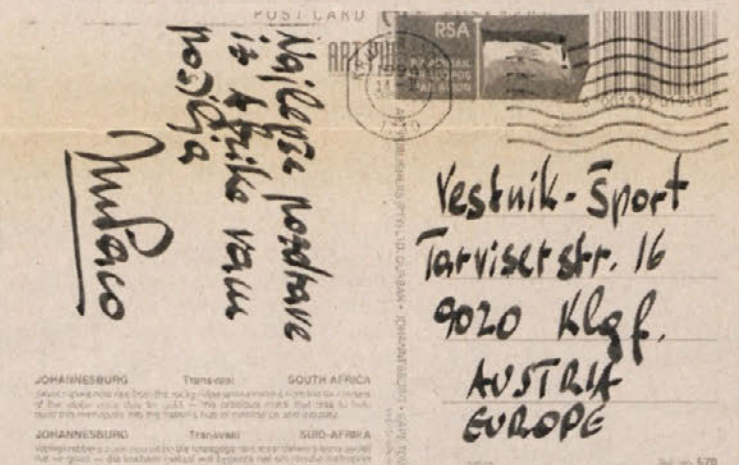
Zlasti veliko nastopajočih (preko 30) je bilo v Mladinskem domu, kjer so se prvič predstavili tudi trije mladi tolkalci na malem bobnu, ki jih od jeseni dalje poučuje prvi timpanist Slovenske filharmonije Josip Mihelčič. Zlasti številni so bili tudi pianist in kitarist. Med publiko smo pozdravili tudi generalnega konzula Republike Slovenije g. Jožeta Jeraja. Prostor na odru telovadnice je bil kar premajhen za številne poslušalce.

Zanimiv je bil tudi nastop učencev oddelka Šentjakob v društveni sobi nad Posojilnico, na katerem je poleg dobrih pianistov, kitaristov, violinistov, harmonikarjev in flautistov nastopil zelo dobri trio klarinetistov (Daniela Reichmann, Marko Oraž, Marko Kassl) in harmonikar Albert Korenjak iz Borovelj. Zaigral je svoj cel-

lotni program za deželno tekmovanje Koroške, ki bo 3. in 4. marca v Deželnem konzervatoriju v Celovcu. Poleg Alberta bo iz slovenske glasbene šole na tekmovanju sodelovala tudi mala pianistka Barbara Boštjančič iz Bilčovsa. Zadovoljni smo, da tudi naši učenci lahko sodelujejo na deželnem tekmovanju Koroške skupno z ostalimi koroškimi glasbeniki.

Glasbena šola bo skupno s SPD „Bilka“ ta teden organizirala še en koncert. V soboto, 5. marca, bo ob 19.30 uri v ljudski šoli v Bilčovsu gostoval pihalni kvintet Akademije za glasbo iz Ljubljane, v katerem igrajo flautistka Alenka Zupan iz Kopra, oboistka Tanja Petrej iz Velenja, klarinetist Dušan Sodja iz Loga pri Brezovici, hornist Boštjan Lipovšek iz Radeč pri Zidanemu mostu in fagotist Jure Mesec iz Vrhnike. Vsi so že prejeli prve nagrade na slovenskih državnih tekmovanjih in že večinoma igrajo v raznih poklicnih ali amaterskih orkestrih. V Bilčovsu bodo prvič skupno zaigrali. Nastop bo zlasti zanimiv za mlade Korošce, saj oboo, rog in fagot zelo redko slišijo, v glasbeni šoli pa teh instrumentov tudi še ne poučujemo.

Lovro Sodja

Peter Wrolich je poslal pozdrave iz Južne Afrike

GETOIZACIJA IN

Manjšine morajo vedno znova izterjati pravice s pomočjo ustavnih pritožb.

KONFLIKTI - ALI NOVA

Da se mora manjšina teh sredstev posluževati, je pravi skandal in dokaz za neustrežno

KULTURA SOŽITJA NA

in neodgovorno politiko v odnosu do narodnih manjšin. To hočemo Zeleni spremeniti.

KOROŠKEM?

Zato prosim da glasujete za Zelene. Vaš glas odloča.

DIE GRÜNEN - ZELENI, DELOVNI KROŽEK MANJŠIN ZELENIH, Priesterhausgasse 1/1, 9020 Celovec
Tel 0463/515326, Fax 0463/504619

TEREZIJA STOISITS:

„Manjšine morajo vedno znova izterjati pravice s pomočjo ustavnih pritožb. Da se mora manjšina teh sredstev posluževati, je pravi skandal in dokaz za neustrežno neodgovorno politiko v odnosu do narodnih manjšin. To hočemo Zeleni spremeniti. Zato prosim da glasujete za Zelene. Vaš glas odloča.“

Univerzitetni kulturni center UNIKUM vabi na predstavitev videoinstalacije Thomasa Woschitza

Ölfilm. 10 Trugbilder

Nekdanja mestna garaža Liegl na Völkermarkteringu je prizorišče te videoinstalacije, ki jo nudi UNIKUM v okviru serije „Bodenproben“. Površina 100 m² služi za predvajanje prav za to priložnost posnetega filma. Delo se tematsko suče okrog fate morgane, okoli „arhetipičnih fantazijskih prividov, ki varajo človeštvo že od vekomaj“.

Premiera: 18. marca 1994 ob 20.30

Ponovitve: od 19. do 22. marca, vselej od 18.00 do 20.30

Glasba: Helge Hinteregger in Franz Hautzinger.

Smučarski skoki

Franci Wiegele zmagovalc pokala

Za 40-letnico svoje ustanovitve in v spominu svojemu ustanovitelju dr. Janku Wiegeleju je v nedeljo, 27. februarja 1994 Športno društvo (ŠD) Zahomc na 50 in 75 metrski skakalnici na novem skakališču priredilo 36. skoke za Ziljski pokal. Tekmovanje je štelu za pokal industrije.

Mednarodne prireditve, poleg skakalcev iz Koroške in Zgornje Avstrije so sodelovali tudi športniki iz Slovenije, se je udeležilo 43 skakalcev v skupinah šolarji I in II. mladinci I in II ter splošni razred.

Skakalnici sta bili čudovito pripravljene in organizatorji so na tistem pričakovali nov rekord

na 75 metrski skakalnici. Dosegel ga je domačin Franc Wiegele z 78 metri, ki je v obeh skokih pristal na tej daljavi pred domačinoma Günterjem Kaiserjem in Thomasom Kuglitschem.

A že zahomški podmladek zna zmagovati. Pri mlajši šolarjih je zmagal Hans Millonig (ŠD Zahomc) pred Jürgenom Podesserjem in Klausom

Kostynskim (oba SV Beljak). Skupino starejših šolarjev so dominirali Mathias Mamedof, Wolf Franz (oba SV Beljak) in Markus Grieshofer (Zgornja Avstrija).

Mamedof Mathias je zmagal tudi pri mlajših mladincih pred Mariom Friedwagnerjem (Zg. A.) in Igorjem Cuznarjem (SK Triglav Teling).

Pri starejših mladincih je bil naraščaj iz Slovenije najmočnejši. Zmagal je Uroš Rakovec pred Gregorjem Erženom (oba SK Triglav-Teling) in Boštjanom Iršičem.

wafra Zmagovalc pokala Franci Wiegele

Slovenski športni klub Obir razpisuje

tečaj za začetnike

Karate

v telovadnici v Železni Kapli. Prijave v petek, 4. 3., torek, 8. 3. in v petek, 11. 3. od 17.00 dalje.

S športno panogo karate si pridobite samozavest, samokontrolo, disciplino, spoštovanje... Učite se tehnike samoobrambe in pravilnega dihanja.

Smučanje

Šentjansko društveno prvenstvo

Birgit Filipič in Jozi Partl društvena prvaka.

Rezultati:

Bambini – dekleta: 1. Nadja Kuess, 2. Ricarda Rust, 3. Catrin Wutte;

bambini – dečki: 1. Mathias Wutte, 2. Christof Krasnik;

otroci I: 1. Bianca Gentilini, 2. Martina Poluk; 1. Roman Stingler, 2. Michael Sablatnik, 3. Patric Reichmann;

otroci II: 1. Isabell Sablatnik, 2. Karin Hornböck, 3. Barbara Boštjančič, 1. Mario Gentilini, 2. Christian Köfer, 3. Roman Kropivnik;

šolarke I: 1. Katrin Rust, 2. Angela Wieser, 3. Katja Kropivnik;

šolarji I: 1. Patric Doujak, 2. Markus Stanschek, 3. Aleksander Schönlieb;

šolarke II: 1. Brigitte Esel, 2. Eva Moschitz;

šolarji II: 1. Marjan Kropivnik;

mladina I: ; Birgit Filipič (najhitrejša dneva), 2. Tatjana Zablatnik, 3. Karin Kruschitz, 1. Peter Moschitz;

ženske II: 1. Inge Lauritsch;

ženske spl. sk.: Dominike Žnidar, 2. Patricia Meschnig, 3. Britta Wutte;

moški III: 1. Otto Sablatnik;

moški II: 1. Gusti Zablatnik, 2. Hermann Pirker, 3. Hanzi Pscheider;

moški I: 1. Jozi Partl, 2. Hanzi Obiltschnig, 3. Norbert Lauritsch;

moški spl. sk.: 1. Tomi Pscheider, 2. Martin Mochitz, 3. Tomi Partl;

snowboard – smučarska deska: 1. Eva Moschitz, 2. Andrea Gabriel, 1. Martin Mochitz, 2. Martin Gabriel, 3. Hanzi Obiltschnig.

Rožanski pokal

Tokrat je tekmo za rožanski pokal priredilo ŠD Šentjanž, vendar ne na domačem smučišču, temveč v Podnu.

Otroci I – dekleta: 1. Stefanie Fritz, 2. Christiane Scheriau (obe Borovlje), 3. Vanessa Fertschnig (Rož), 4. Bianca Gentilini (Šentjanž), 5. Michaela Mautz (Sele);

otroci I – dečki: 1. Mario Pucher, 2. Thomas Guetz (oba Borovlje), 3. Roman Stingler, 5. Michael Sablatnik (oba Šentjanž), 7. Armin Oraž (Sele);

otroci II – dekleta: 1. Carina Laussegger, 2. Katarina Werdenig (obe Borovlje), 3. Katrin Röttig, 6. Isabell Sablatnik (obe

Šentjanž), 9. Melanie Dovjak (Sele);

otroci II – dečki: 1. Peter Erjautz (Borovlje), 2. Marko Roblek (Sele), 3. Heinz Ruess (Borovlje), 4. Friedrich Mak (Sele), 7. Mario Gentilini (Šentjanž);

šolarke I: 1. Christine Michenthaler, 2. Beate Dorfegger (obe Borovlje), 3. Katrin Rust (Šentjanž), 4. Simone Wassner (Sele);

šolarji I: 1. Mario Plasch, 2. Peter Pucher (oba Rož), 3. Patric Dovjak, 4. Aleksander Schönlieb (oba Šentjanž), 5. Markus Slanschek (Šentjanž), 8. Florian Mak (Sele).

Birgit Filipič v izredni formi

Preteklo soboto sta se Birgit Filipič in Tatjana Zablatnik udeležili superveslalom na Štajerskem (Reiteralm), kjer sta se izvrstno odrezali. Filipič je osvojila prvo, Zablatnik pa tretje mesto.

Nepozabne olimpijske igre

17. olimpijske igre v Lillehammerju so bile igre, ki nam bodo ostale še dolgo v spominu. Ne le lepa pokrajina, sončno vreme, napeta tekmovalna; predvsem nam bodo ostale v spominu na

pregledne množice navijačev, gledalcev, ki so vsepovsod spremljali atlete in jih vzpodbujali k vse boljšim dosežkom. Prijaznost in gostoljubnost deželanov gostiteljice Norveške je prevzela

Prve olimpijske kolajne za Slovenijo

Tudi Slovenija se je prvič v svoji zgodovini in pod tem imenom uvrstila na lestvico dobitnikov kolajn s tremi bronastimi kolajnami. Za ta izjemni uspeh so poskrbeli Alenka Dovžan (alpska kombinacija), Katja Koren (slalom) in Jure Košir (slalom). S tem so pokazali, da nedvomno spadajo v sam svetovni vrh.

Šah

Dunja Lukan prvakinja Harald Wolte viceprvak

Deželno prvenstvo v aktivnem šahu:

CELOVEC. 17-letna šahistka Slovenske športne zveze Celovec Dunja Lukan je na deželnem prvenstvu v aktivnem šahu v Beljaku postala deželna prvakinja v skupini deklet pod 18 let. Prvenstva se je udeležilo nad 100 mladih šahistov in šahistk, kvaliteta tekmovalja pa je bila izredno visoka. Dunja Lukan bo konec marca nastopila tudi na avstrijskem mladinskem prvenstvu v skupini deklet pod 18 let. Di-jakinja slovenske gimnazije v Celovcu je že lanske leto osvojila naslov deželne prvakinja (skupina pod 16 let).

Na deželnem prvenstvu so v skupini pod 18 let nastopili še drugi mladinski igralci Slovenske športne zveze, SSK Obir iz Železne Kaple in tudi Bekštanj. Harald Wolte (SSK Obir) je postal deželni viceprvak (4 točke iz partij), 4. mesto je osvojil njegov brat Hans-Christian (3,5/5), 7. mesto je dosegel bivši igralec SŠZ Marko Gallob (ASKO Bekštanj), 8. mesto pa Aleksander Lukan (SŠZ), oba s po tremi točkami iz petih partij. Boris Gallob (Bekštanj) je zasedel 15. mesto (2/5), Borut Živkovič (SŠZ) pa 17 mesto (1/5).

Smučanje

FIS – veleslalom

Daniel Užnik se je v ponedeljek udeležil na vzhodnem Tirolskem FIS-veleslalomu z zelo dobro zasedbo, saj so sodelovali tekmovalci, ki sicer nastopajo v evropskem pokalu. Čeprav je štartal šele s številko 48, se je kot edini mladinec uvrstil v prvo skupino

(14. mesto) in s tem presenetil. V drugem teku pa je imel smolo in težke proge ni izpeljal do konca. Kljub temu, da je ostal brez končne uvrstitve, je za Daniela to tekmovalje skupno s tekmovalci za evropski pokal bilo velik uspeh in veliko doživetje.

meni, da so prekosili število 194 kolajn, ki so jih zbrali športniki nekdanje Sovjetske zveze.

Tudi za **Avstrijo** so se 17. olimpijske igre končale še kolikor toliko zadovoljivo, saj so predvsem športnice bile še pod vplivom tragične smrti kolegice Ulli Maierjeve. 2 zlati, 3 srebrne, 4 bronaste kolajne in vrsta lepih uvrstitev.

Slovenska športna zveza, Slovensko planinsko društvo Celovec in Slovensko prosvetno društvo „Rož“ v Šentjakobu v Rožu vabijo na

16. zimski pohod „Arihova peč“ '94

v spomin na padle borce pod Arihovo pečjo

ki bo v nedeljo, 6. 3. '94 s pričetkom ob 9. uri (odhod na kočjo med 9.00 in 12.00 uro) **Pri Polancu na Čemernici** (Hodnina) nad Šentjakobom v Rožu

Pohod: Od Polanca preko bivšega partizanskega bunkerja do planinske postojanke „Koča nad Arihovo pečjo“ (1084 m) in po drugi smeri nazaj mimo Resmanove lovske kočje do Polanca.

Pogoji za udeležence: Na XVI. zimskem pohodu „Arihova peč“ lahko sodelujejo vsi. Udeleženci pohoda morajo biti zimsko in planinsko opremljeni. Pohodniki se morajo držati proge, ki je za pohod označena. Pohodniki se vzpenjo na planino Bleščečo – koča nad Arihovo pečjo (kontrolni žig) in se preko Resmanove lovske kočje (kontrolni žig) vrnejo po označeni poti do cilja pri Polancu najkasneje do 15.00 ure.

Prijave in štartnina: Prijave sprejemamo na dan prireditve med 9.00 in 12.00 uro. Štartnina znaša šil. 50.- (tolarjev 500,-) za odrasle in šil. 40.- (tolarjev 400,-) za otroke in mladince. Štartnina se plača pri prijavi. Pohodniki prejmejo na štartu kontrolni kartonček in značko.

Nagrade: Vsak udeleženec pohoda dobi diplo-mo za udeležbo, če predloži po prihodu v cilj kontrolni kartonček.

Kdor se 5. udeleži zimskega pohoda „Arihova peč“, prejme posebno zlato značko. 5-kratno udeležbo mora dokazati s petimi zbranimi kartončki.

Okrepčila, zdravniška služba: vsak udeleženec dobi toplo pijačo in klobaso. Za zdravniško službo je poskrbljeno. Vsak udeleženec sodeluje na lastno odgovornost.

Dovoz in parkirni prostor: Iz Šentjakoba v Rožu vodi označena pot proti Področji/Rosenbach, preko vasi Leše/Lessach, Svatne/Schlatten in Hodnina/Kanin do štarta na Čemernici. Pot bo označena s kažipoti „Arihova peč“. Parkirišča so na razpolago.

Zimski pohod „Arihova peč“ bo ob vsakem vremenu.